

tægterne have virket afsværgende mod Epidemien's Indtrængen.

Fønger: Dersom de Forslag, det ærede Udvalg har stillet til det foreliggende Lovudkast, kun skulde gaae ud paa at aflyde de Forsmaal, som det ærede Medlem for Aarhus Amt's 2den Valgkreds (Mørk) nævnte, skulde jeg ikke have opholdt det ærede Thing med nogen Udtalelse om denne Sag. Saaledes som det ærede Medlem fremsatte Hensigterne med Forslagene, forekom den ene mig at være fuldkommen roesværdig, medens den anden i alt Fald ikke var af nogen særdeles vigtig Betskaffenhed. Det forekommer mig fuldkommen roesværdigt at ville virke til, at en Commune, som kunde ønske en ny Sundhedsvedtægt efter at have ophævet den gamle eller uden nogenfinde at have havt en saadan, kan faae den paa en lidt simplere Maade, og ikke ved Hjælp af det hele store Apparat, som i Loven af 12te Januar 1858 er bestemt. Jeg tilstaaer, at jeg har troet, at det i saa Henseende hidtil var gaaet til paa en simplere Maade, og at man ikke havde sat alt dette i Bevægelse; jeg antager, at den ærede Justitsminister er istand til at oplyse os derom, men i alt Fald vil et Ændringsforslag, som sigter dertil, være fuldkommen antageligt. Hvad angaaer den anden Hensigt, som det ærede Medlem forklarede, nemlig at Prøvetiden for denne Lov skulde høre op, saaledes at Rigsdagen ikke længere hvert 5te Aar skulde have den under Behandling, vil jeg i og for sig ikke sige noget Bestemt imod denne Tanke; men jeg tilstaaer paa den anden Side, at jeg har Noget tilovers for den Tanke, der kom ind her i 1852, og som er knyttet til, at netop de Bestemmelser, som findes i Sundhedsvedtægter, ere af et Slags, hvorved Lovgivningen her i Landet, i alt Fald udenfor Kjøbenhavn og de større Kjøbstæder, saa godt som ikke har bestæftiget sig. Der vil altsaa være Grund til, at man, inden man giver en Lov besangaaende, indhenter længere Tid's Erfaring, men dog engang imellem minder Lovgivningsmagten om, at her er et Punkt af temmelig stor og almindelig Interesse, som det kunde være ønskeligt at faae slaaet fast ved Lov. Jeg griber denne Leilighed til at udtale min

Tilslutning til de Ord, der findes i Motiverne til nærværende Lovforslag, nemlig at man maa ønske at see denne Lov afløst af langt mere præcise Bestemmelser gennem den almindelige Lovgivning. Jeg troer at være vel underrettet, naar jeg siger, at der i alt Fald er Dele af Landet, s. Ex. Hovedstaden og visse Kjøbstæder, hvor der foreligger ikke ubetydelige Forarbejder til en almindelig Politilov om disse Sager, og jeg tillader mig at lægge den ærede Justitsminister paa Hjerte, at han, naar de komme til hans Behandling, vil omfatte dem med den samme Interesse, hvormed han omfatter saa mange af de Sager, der høre under hans Bestyrelse. Da vi imidlertid endnu ikke ere komne saa vidt, forekommer det mig at være ganske heldigt, at der saaledes engang imellem, hvert 5te Aar, fremkommer et Forslag, som minder om dette Forhold, og som tillige giver den Leilighed, flere have ønsket maatte være tilstede for de Communer, som ikke føle sig tilfredse med de Sundhedsvedtægter, de have, til enten at kunne blive frie for dem, eller at gjøre noget Virksomt for at faae dem ombannede. Herimod vilde jeg altsaa ikke have Noget at indvende, men jeg troer dog, at, naar man vilde opnaae dette, maatte det i alt Fald bevirkes paa en noget anden Maade, end det ærede Udvalg har foreslaaget. Det har nemlig for at opnaae disse Hensigter stillet et Forslag, som jeg ikke ret skjønner, at vi kunne bringe i Samklang med de Grundsætninger, vi ellers ufravigelig følge i deslige Anliggender. Jeg har fra Begyndelsen af glædet mig meget over Loven af 12te Januar 1858 af to Grunde. For det Første troer jeg, at der i den ligger Spiren til en virkelig Forbedring i de sanitaire Forhold i Landet, hvorved Befolkningen sættes istand til at modstaae ødelæggende Sygdomme. Denne Sag er vistnok ikke i nogen høj Grad trængt ind i den almindelige Bevidsthed, hvormod ogsaa Udvalget har udtalt sig, men jeg troer, at samtlige de Mænd, som have haft Leilighed til at indsamle de Kundskaber, der sætte istand til mere at overse Sagen i store Træk, ville være enige i, at der virkelig i denne Henseende er Noget og ikke Lidet at udrette hos os. Den anden Grund, hvorfor jeg er tilfreds med denne Lov, er den, at den ligesom først kaldte Com-